

ԳՈՎԱՍԱՆՔ ԻՄՈՅ ՓԲԱՆԿԻՍԿԱՅԻ

Շարայարեաց ի լատին բարբառ
ԿԱՐՈԼՈՍ ՊՕՏԵԹ

Քընարաւ նորով երգեցից ըգֆեզ,
Որ ծի՛լս աղձակես
Ի միայնութեան սրտի, ո՛ պարտէզ :

Ի ծաղկանց պսակօ՛ք լիջիր գարդարուն,
Ո՛ կին փափկասուն,
Որով զըտանեն մեղանէք քողուրիւն :

Զերդ ի լերէէ, յարաքէ բարեաց,
Համբոյըըս բազո՞ւմս ի ժէն ընկալայց,
Ո՛ մազնիսական ուժով սոզորած :

Փոքորկին ախտից ի բանդել յաստիս
Համբենայն զուղիս,
Դու երեւեցար, ո՛ Ասոուածուիս :

Փրկուրեան որպէս ա՛սող, յարհաւրալից
Նաւարեկուրեան,
Ի խորա՞նադ ըզսիրտ իմ զետեղեցից :

Առաջինուրեամբ զեղուն աւազան,
Աղրիւր մշտակա՞ն պատանեկուրեան,
Տո՞ւր շրթանց համերց, տո՞ւր վերբատին ձւ :

Որ ինչ պի՛ղծ էր հրո՛յ նարակ արաբեր,
Որ ինչ խորտուրորդ՝ հաւասարեցեր,
Որ ինչ ուժաբամ՝ ներզօրացուցեր :

Եմ ի նօրուրեան դու սեղանատուն,
Եմ ի զիշերի դու լո՛յս շողշողուն,
Մորիցո՞յ յաւէտ զիս ոչ – մոլորուն :

Յաւե՛լ գօրուրիւնս զօրուրեանց այժմիկ,
Ո՛ դու բաղանիք
Բուրմամբք աշխուժիւք օծուն ու բաղցրիկ :

Բզմիջօք իմովլք զօտի, ո՛ վահան
Դու պարկեշտուրեան,
Տո՞ւր սրովրէական :

Դու զոհարափայլ ըսկի՛ն զերակայ,
Կերակուր ընտի՛ր, համեղ հա՛ց ահա,
Ո՛ ասոուածային զինի, Փրամիկ'սկա :

*Ի բնապրէն թարգմանեաց ի զրոց բարբառ
ՀԱՐՉԵԱՅ ՔԱԶԱՐԵՆՅ*